

[Ministeren for offentlige arbejder]

kunne give en passende forrentning af den udgift, der med rimelighed er afholdt til forbedringen, samt dække afskrivningen og sædvanlige udgifter til vedligeholdelse, administration, forsikring og lignende.

Da de arbejder, der er omtalt i spørgsmålet, ifølge det oplyste er udført af DSB og ikke af udlejer, er det Boligstyrelsens opfattelse, at udlejer i bestående lejemål er afskåret fra at kræve forbedringsforhøjelse efter ovennævnte bestemmelse.

I det omfang arbejderne forøger det lejes brugsværdi for lejerne, får de dog indflydelse på lejefastsættelsen på følgende to punkter:

1. For så vidt angår erhvervslejemål kan en udlejer efter lejelovens § 47 hvert andet år fremsætte krav om lejeforhøjelse, såfremt den gældende leje er væsentlig lavere end det lejedes værdi. Ved afgørelsen af, hvad der er det lejedes værdi, skal der foretages en sammenligning med den leje, som er almindeligt gældende i kvarteret eller området for tilsvarende hus og husrum med hensyn til beliggenhed, art, størrelse, kvalitet, udstyr og vedligeholdelsestilstand. Udførelsen af de omhandlede arbejder kan således bevirke, at det lejedes værdi vurderes højere, end den ellers ville have været.

2. For så vidt angår genudlejning af beboelseslejemål vil en forøgelse af det lejedes brugsværdi også have betydning. Det fremgår således af § 5 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, at lejen ved lejeaftalens indgåelse ikke må fastsættes til et beløb, der overstiger det lejedes værdi efter § 47 i lov om leje. Videre indeholder bestemmelsen den indskrænkning, at der ved lejeaftalens indgåelse ikke kan aftales en leje eller lejevilkår, der efter en samlet bedømmelse er mere byrdefulde for lejeren end de vilkår, der gælder for andre lejere i ejendommen, jf. bestemmelsens stk. 3. I bestemmelsens stk. 4 er det imidlertid fastsat, at reglen i stk. 3 dog ikke er til hinder for, at der i lejemål, som er forbedret, uden at der samtidig er gennemført en til forbedringen svarende lejeforhøjelse, ved genudlejning kan aftales en leje efter reglen i bestemmelsens stk. 1-2, dvs. en leje, der ikke overstiger det lejedes værdi. Da den eventuelle forøgede brugsværdi, der må følge af de omhandlede arbejder, indgår ved vurderingen af det lejedes værdi som nævnt un-

der pkt. 1, vil det også i denne situation få indflydelse på lejefastsættelsen ved genudlejning.«

Jeg kan i øvrigt oplyse, at DSBs støjbeskyttelse skrider planmæssigt frem. I langt de fleste ejendomme er støjbeskyttelsesarbejdet udført og afsluttet. De resterende arbejder vil være afsluttet inden udgangen af 1987 som forudsat af Folketinget.

Spm. nr. S 1376

Til *ministeren for offentlige arbejder* (1/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvilke typer, hvilke mængder og med hvilken hyppighed der transporteres giftstoffer ad banelegemet gennem København både via DanLink og de øvrige linjer?«

Begrundelse

Beboere langs højbanen ved Nørrebro Station kan daglig konstatere vogntog med indtil flere tankvogne i hvert vogntog.

Dette indebærer naturligvis en stigende utryghed og angst for risikoen for giftkatastrofer.

Svar (13/7 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

I maj måned 1987 ankom fra Sverige med DanLinks færger 657 vogne med farligt gods, og der afsendtes 779 vogne, i alt 1.436 vogne.

Heraf indeholdt 158 vogne giftige stoffer hørende til klasse 6.1 i reglement for befording af farligt gods med jernbaner (RID).

Af de 1.436 vogne var de 850 tankvogne, nemlig 449 læssede vogne samt 401 tomme urensede vogne, der havde indeholdt farligt gods.

45 læssede tankvogne indeholdt giftige luftarter hørende til RID klasse 2, og 21 læssede tankvogne indeholdt brandfarlige, giftige væsker hørende til RID klasse 3.

Forannævnte tal må betragtes som repræsentative, og vognene fordeler sig nogenlunde jævnt over de enkelte dage og tog.

Antallet af vogne med farligt gods viser en svagt stigende tendens siden DanLinks åbning. Dette må bl.a. tilskrives bestræbelserne